

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, și de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpaților, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2021, în cauza penală privindu-i pe

Tănăsescu Constantin XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Telescu Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.01.2019 – 28.08.2019 (prima instanță);
2. 07.10.2019 – 31.05.2021 (instanța de apel);
3. 04.10.2021 – 15.11.2021 (instanța de recurs ordinar);
4. 24.12.2021 – 21.02.2022 (instanța de apel);
5. 05.07.2022 – 14.09.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni /sediul Călărași/ din 28 august 2019:

A fost recunoscut vinovat Tănăsescu Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial și adăugirea părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Telenești din 13.06.2018, s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Tănăsescu Constantin sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost recunoscut vinovat Telescu Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de

art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în sumă de 12 294 lei au fost trecute în contul statului.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 29 octombrie 2017, în jurul orei 23.00 inculpatul Tănăsescu C., împreună cu Teleșcu P., având scopul cauzării vătămarilor corporale lui Spînu V., s-au deplasat la domiciliul acestuia din XXXXX unde, cu intenție, ambii, i-au aplicat lui Spînu V. multiple lovituri cu pumnii și picioarele, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de traumatism asociat, manifestat prin traumă cranio-cerebrală închisă cu contuzie cerebrală, fractura osului zigomatic pe dreapta cu trecere prin sinusul maxilar, trauma toracelui cu fractura coastelor VIII-IX pe stânga, fractura oaselor nazale și celulelor etmoidale, plăgi contuze la nivel supraorbital, echimoze multiple pe față, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 201804X0032 din 04.04.2018.

Astfel, acțiunile lui Tănăsescu Constantin au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi „cauzarea vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață, săvârșite de două persoane”.

La 29 octombrie 2017, în jurul orei 23.00, inculpatul Teleșcu P., împreună cu Tănăsescu C., având scopul cauzării vătămarilor corporale lui Spînu V., s-au deplasat la domiciliul acestuia din XXXXX unde, cu intenție, ambii, i-au aplicat lui Spînu V. multiple lovituri cu pumnii și picioarele, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de traumatism asociat, manifestat prin traumă cranio-cerebrală închisă cu contuzie cerebrală, fractura osului zigomatic pe dreapta cu trecere prin sinusul maxilar, trauma toracelui cu fractura coastelor VIII-IX pe stânga, fractura oaselor nazale și celulelor etmoidale, plăgi contuze la nivel supraorbital, echimoze multiple pe față, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 201804X0032 din 04.04.2018.

Astfel, acțiunile lui Teleșcu Petru au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi „cauzarea vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață, săvârșite de două persoane”.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 Avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului Tănăsescu Constantin, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Tănăsescu Constantin să fie achitat, invocând că, pe parcursul examinării cauzei a fost demonstrată nevinovăția inculpatului, iar instanța de fond nu s-a expus asupra plângerii depuse în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Apărarea a contestat ordonanța emisă cu încălcările invocate, precum și cu încălcarea termenului de 48 ore de aducere la cunoștință a ordonanței de punere sub învinuire. Or, conform art. 282 Cod de procedură penală, înaintarea acuzării învinuitului se va face de către procuror în prezența avocatului în decurs de 48 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire, dar nu mai târziu de ziua în care învinuitul s-a prezentat sau a fost adus în mod silit.

Inculpatul a confirmat că în perioada martie 2018 - octombrie 2018 s-a aflat în custodia statului, fiind condamnat pentru o altă infracțiune, aflându-se în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, fapt despre care acuzarea cunoștea.

Astfel, învinuirea înaintată cade sub efectul nulității prevăzută de art. 251 Cod de procedură penală.

Totodată, martorii acuzării au dat declarații bazate pe vorbe din sat.

Iar conform raportului de expertiză judiciară nr. 201804X0032 din 04.04.2018, majoritatea traumelor suportate de partea vătămată au fost pe partea dreaptă, fiind afectat osul zigomatic pe dreapta, fractura oaselor nazale pe dreapta, împrejurări care generează presupuneri că persoana care a aplicat loviturile putea fi stângace. Acuzarea nu a apreciat aceste probe și nu a stabilit cine este vinovat de comiterea infracțiunii, iar după audierea martorilor, planează o serie de presupuneri despre adevăratele motive pe care le urmărea persoana care a bătut partea vătămată.

Deci, acuzarea nu a demonstrat care ar fi fost motivul și scopul pentru care Tănăsescu C. i-ar fi aplicat lovituri părții vătămate.

2.2 Inculpatul Teleșcu Petru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Teleșcu Petru să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, invocând că, că nu a comis acțiunile descrise în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu, iar probele administrate în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată nu dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate, prima instanță nu a apreciat declarațiile a doi martori-cheie pe dosar, care au discutat cu victima despre persoana ce l-a atacat în noaptea de 29.10.2017, și anume, Stăvilă M. și Purcel E., sentința de condamnare se bazează doar pe presupuneri și bănuieli, iar, urmare a audierii martorilor apărării Railean O., Merzoeva R., Stăvilă M., precum și martorilor acuzării Spînu N. și Purcel E., învinuirea înaintată inculpaților nu s-a confirmat, din contra, din aceste declarații rezultă vinovăția altei persoane în comiterea infracțiunii.

2.3 Inculpatul Tănăsescu Constantin, prin care a solicitat casarea sentinței invocând că nu recunoaște vina și nu a comis infracțiunea incriminată, iar dosarul a fost fabricat.

2.4 Avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Tănăsescu Constantin, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Tănăsescu Constantin să fie achitat, invocând că, niciuna din probele acuzării nu stabilește în mod direct sau indirect, din punct de vedere al coroborării lor, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, martorii Caminschi G., Caminschi M., Gîrbu N., Gîrbu I., Purcel E., Dîrzu E. și Spînu V. au declarat că la 28.10.2017 nu l-au văzut pe Tănăsescu C. în gospodăria lui Spînu V., între aceștia nu au existat conflicte, nu au văzut ca Tănăsescu C. să fi aplicat lovituri lui Spînu V. și nici nu au constatat împrejurările de fapt descrise în rechizitoriu, ce dovedește în afara oricărui dubiu rezonabil, nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Potrivit declarațiilor martorilor audiați, la 28.10.2017 a fost ziua de naștere a părții vătămate, respectiv fapta imputată lui Tănăsescu C. nu a putut fi realizată la 29.10.2017, orele 23.00, la această data Spînu V. fiind internat în secția de reanimare a Spitalului raional Călărași. Respectiv, la 29.10.2017, dată indicată în rechizitoriu și sentința de condamnare, Tănăsescu C. nu a avut posibilitatea de a se vedea cu Spînu V.

Instanța de fond nu s-a expus nici asupra contradicțiilor dintre declarațiile martorilor Purcel E. și Caminschi G., date la urmărirea penală și în ședința de judecată.

Concluzia instanței de fond că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată este eronată, fiind fondată doar pe presupuneri, în motivarea sentinței, fiind indicate distorsionat declarațiile martorului minor Stavila M., precum și fiind ignorate argumentele apărării.

În același timp, ordonanța de punere sub învinuire i-a fost adusă la cunoștință lui Tănăsescu C. la 04.01.2019, cu încălcarea termenului de 48 ore, ce atrage nulitatea actului în temeiul art. 251 Cod de procedură penală și, respectiv, nulitatea absolută a actelor ce derivă din ea.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2021:

S-a respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Teleșcu Petru.

S-au admis apelurile declarate de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului Tănăsescu Constantin și de către inculpatul Tănăsescu Constantin, s-a casat sentința în partea individualizării pedepsei penale lui Tănăsescu Constantin și aplicarea prevederilor art. 84, 85 Cod penal, începerii termenului executării pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Tănăsescu Constantin recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) și art. 79 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin concurs de pedepse, prin cumularea cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei /sediul Telenești/ din 13.06.2018, lui Tănăsescu Constantin i se stabilește pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, constatând încălcarea drepturilor admise în cadrul urmăririi penale, garantate de art. 6 CEDO, conform jurisprudenței CtEDO, lui Tănăsescu Constantin s-a redus pedeapsa cu închisoarea aplicată, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit just situația de fapt și vinovăția inculpaților, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare

probelor administrate, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prima instanță corect a conchis că versiunea inculpaților nu și-a găsit confirmare, iar implicarea acestora în comiterea infracțiunii imputate se dovedește prin declarațiile succesorului părții vătămate Spînu N., ale martorilor Caminschi G., Purcel E., Gîrbu N. și probele scrise anexate la materialele cauzei, care sunt în coroborare între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult, prima instanță just și întemeiat nu a reținut declarațiile martorilor apărării Mîrzaeva R., Cuciuc D., Purcel V., Ghițiu N., Răilean O., Lîsîi A. și Teleșcu M., stabilind corect că aceștia nu au relatat nimic referitor la faptele ce au avut loc în noaptea din 28.10.2017 spre 29.10.2017.

Deci, inculpații au comis infracțiunea de cauzare a vătămarilor corporale grave periculoase pentru viață, săvârșită de două persoane, acțiunile lor fiind just încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de fond la stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului Tănăsescu C. nu a ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) și art. 79 Cod penal, astfel, incorect i-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, iar cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, i-a stabilit acestuia pedeapsa definitivă de 11 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

4.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care invocând ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în privința lui Tănăsescu Constantin în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând:

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care are o rezonanță socială deosebit de gravă, precum și rolul și scopul pedepsei de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, or, în situația constatării unui număr mare al infracțiunilor analogice, statul are scopul primordial de a contracara săvârșirea acestora;

- inculpatul la moment execută pedeapsa pentru altă faptă comisă cu aplicarea violenței, fiind condamnat prin sentința din 13.06.2018 în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal;

- instanța de apel a omis aceste circumstanțe și nu a ținut cont de comportamentul ilegal al inculpatului manifestat în ambele cazuri, or, analizând faptele descrise, se atestă că ambele fapte au fost săvârșite practic în aceeași perioadă, iar o simplă analiză a acestor împrejurări denotă că el prezintă un pericol real pentru societate;

- instanțele de judecată au negat inclusiv scopul prevăzut la art. 61 Cod penal, de restabilire a echității sociale și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni,

deoarece în speță, prin stabilirea pedepsei nemotivat de blândă inculpatului, se dovedește ineficiența măsurilor întreprinse de stat în apărarea cetățenilor săi;

- în situația în care se atestă lipsa a cel puțin unei circumstanțe atenuante, prevăzute la art. 76 Cod penal, iar acuzarea a demonstrat necesitatea stabilirii pedepsei în limitele generale, este inoportună aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului.

4.2 Avocatul Pascal Iuliana în numele inculpaților, prin care invocând ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând:

- pe parcursul examinării cauzei a fost demonstrată nevinovăția inculpaților;
- instanțele de fond și de apel nu s-au expus asupra plângerii depuse în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, de contestare a ordonanței de reluare a urmăririi penale din 20.08.2018, remisă prin încheierea din 05.02.2019, spre examinare în cadrul cauzei penale;

- martorii acuzării au dat declarații bazate pe vorbe din sat;
- instanța de apel a indicat că declarațiile martorilor Caminschi G., Purcel E., Gîrbu N., precum și probele scrise, coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii. Însă, această concluzie este nefondată, deoarece declarațiile martorilor au doar scopul de proba faptul că persoanele se cunosc, iar martori oculari la cele întâmplate nu au existat în fapt;

- conform raportului de expertiză judiciară nr. 201804X0032 din 04.04.2018, majoritatea traumelor suportate de partea vătămată au fost pe partea dreaptă, fiind afectat osul zigomatic pe dreapta, fractura oaselor nazale pe dreapta, împrejurări care generează presupuneri că persoana care a aplicat loviturile putea fi stângace. Acuzarea nu a apreciat aceste probe și nu a stabilit cine se face vinovat de comiterea infracțiunii, iar după audierea martorilor, planează o serie de presupuneri despre adevăratele motive pe care le urmărea persoana care a bătut partea vătămată;

- acuzarea nu a demonstrat care ar fi fost motivul și scopul pentru care Tănăsescu C. i-ar fi aplicat lovituri părții vătămate;

- învinuirea înaintată inculpaților nu este una certă, nefiind indicat care dintre inculpați și care anume violență a aplicat sau a comis, nefiind stabilit nici în urma căror lovituri au survenit leziunile corporale cauzate;

- nu a fost confirmată nici aplicarea violenței periculoase pentru viață, deoarece potrivit expertului, leziunea gravă a fost provocată de la o lovitură, iar alte leziuni corporale sunt neînsemnate și ușoare.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 noiembrie 2021, s-au admis recursurile ordinare declarate, s-a casat total decizia instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

5.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, prima instanță, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței:

- a) a omis să execute încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei

Strășeni din 05.02.2019, privind soluționarea plângerii depuse de avocata Iuliana Pascal, împotriva ordonanței procurorului din 20.08.2018 (art. 297 al. (4), 467 al. (1), 394 al. (1) pct. 1) și 2) CPP).

Ori, prin ordonanța din 05.04.2018, fondată pe art. 284 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, procurorul a dispus: „A scoate de sub urmărire penală pe C. Tănăsescu, din motivul că în acțiunile sale nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, în descriptiv invocând că: „...la 10.03.2018 expiră termenul de 3 luni de menținere în calitate de bănuït a cet. C. Tănăsescu. La moment nu au fost acumulate suficiente probe, privind comiterea infracțiunii de către Tănăsescu C....”.

Totodată, conform ordonanței din 20.08.2018, în baza art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, procurorul șef, a dispus: „Anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Tănăsescu C. emise la 05.04.2018, cu reluarea urmăririi penale. Continuarea urmăririi penale în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal”, în descriptiv indicând că: „pornind de la faptul că soluția procurorului din 05.04.2018 este afectată de vicii fundamentale, aceasta este pasibilă anulării cu reluarea urmăririi penale și efectuarea cercetărilor suplimentare pentru asigurarea înlăturării omisiunilor anchetei care în fond rezultă încălcarea dreptului la investigație eficientă în cazurile de aplicare a violenței de către terți”.

La 14.01.2019, avocata Iuliana Pascal a declarat o plângere, solicitând anularea ordonanței procurorului din 20.08.2018, invocând că în ea nu este indicată esența viciului fundamental, iar reluarea urmăririi penale contravine prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, art. 4 Protocol 7 CEDO, jurisprudenței naționale, cât și a CtEDO.

Prin încheierea din 05.02.2019, judecătorul de instrucție al judecătorei Strășeni a dispus: „Se declină competența de la examinarea plângerii depuse de avocatul Iuliana Pascal în favoarea judecătorului care examinează cauza în fond.

Se remite plângerea Judecătorei Strășeni, sediul Călărași, judecător Ucrainațeva Ala, care examinează în fond cauza penală nr. 1-118/2019, 48-1-29012019 privind învinuirea lui Tănăsescu Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) Cod penal, pentru a fi examinată și soluționată conform competenței”;

b) nu a soluționat plângerea avocatei Iuliana Pascal, privind anularea ordonanței procurorului din 20.08.2018, despre: „Anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Tănăsescu C. emise la 05.04.2018, cu reluarea urmăririi penale. Continuarea urmăririi penale în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal”.

Ori, în dispozitivul sentinței lipsește cu desăvârșire soluția respectivă, iar concluzia sumară, divergentă și neclară din descriptivul sentinței, că: „la soluționarea plângerii înaintată de avocata Iuliana Pascal, în interesele inculpatului Tănăsescu C., privind anularea ordonanței din 20.08.2018 de reluare a urmăririi penale, urmează de condus de pct. 5.4. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 04.07.2005, Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale, conform căruia, pot

exista cazuri când persoana interesată poate ataca în instanță și actul procedural prin care s-a dispus pornirea urmăririi penale. Acestea sunt cazurile când se invocă încălcarea ordinii de pornire a urmăririi penale sau există unele din circumstanțele care exclud urmărirea penală, cum ar fi: a) fapta nu este prevăzută de legea penală; b) a intervenit termenul de prescripție; c) a intervenit decesul făptuitorului, cu excepția cazurilor de reabilitare; d) lipsește plângerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe, conform art. 276 CPP, numai în baza plângerii acestuia; e) în privința persoanei respective există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri; f) în privința persoanei respective există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de încetare a urmăririi penale pe aceeași acuzație; g) există alte circumstanțe, prevăzute de lege, care condiționează pornirea urmăririi penale sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Astfel, se constată că plângerea înaintată de avocata Iuliana Pascal la 14.01.2019 nu este în concordanță cu punctul 5.4. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 04.07.2005, astfel, instanța nu se va expune asupra acesteia", denotă nesoluționarea plângerii pe fond, cât și în raport cu prescripțiile de drept indicate supra, inclusiv prevederile art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 6 pct. 44), 22 alin. (1) și (3), 29 alin. (4), art. 487 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 4 Protocol 7 CEDO, hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, jurisprudenței relevante naționale, cât și a CtEDO (art. 297 al. (4), 384 al. (3), 394 al. (1) pct. 1) și 2) CPP).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În continuare, Colegiul penal lărgit a indicat că, instanța de apel:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, enunțate mai sus, și, repetându-le întocmai, nu a desființat total sau parțial sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Ori, a omis să execute încheierea judecătorului de instrucție al judecătoriei Strășeni din 05.02.2019, cât și nu a soluționat plângerea avocatei Iuliana Pascal, privind anularea ordonanței procurorului din 20.08.2018, despre: „Anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Tănăsescu C. emise la 05.04.2018, cu reluarea urmăririi penale. Continuarea urmăririi penale în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal”;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursul ordinar al apărării, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1., 3.2., 3.3. și 5.1. din prezenta decizie, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (art. 414 alin. (5) CPP);

c) în descriptiv nu s-a pronunțat în genere asupra apelului suplimentar,

declarat de avocata Marcela Mariț, iar în dispozitivul deciziei lipsește cu desăvârșire soluția cu privire la acest apel (pct. 3.3., 4. din decizie);

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi procesul-verbal de audiere a martorului Caminschi M. din 24.01.2018 (f.d. 101-102, Vol. 1), procesul-verbal de audiere a martorului Dîrzu E. din 24.01.2018 (f.d. 113-114, Vol. 1);

e) potrivit fișei de repartizare a dosarului și proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, a început examinarea cauzei completul format din judecătorii S. Teleucă, X. Ulianovschi și S. Vrabii, dar au mai participat la judecarea cauzei judecătorii I. Iordan, S. Furdui, S. Gîrbu.

Totodată, în materialele cauzei lipsește încheierea președintelui instanței motivată pe criteriile prescrise în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorilor S. Vrabii (Cecan), X. Ulianovschi și I. Iordan.

Ori, potrivit art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii fiind încălcate prevederile art. 30 și 31, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2022:

S-a respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Teleșcu Petru.

S-au admis apelurile avocatului Pascal Iuliana, în numele inculpatului Tănăsescu Constantin, apelul suplimentar al avocatului Mariț Marcela în numele inculpatului Tănăsescu Constantin, și apelul inculpatului Tănăsescu Constantin.

S-a casat sentința parțial, inclusiv în baza art.409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea individualizării pedepsei penale lui Tănăsescu Constantin și aplicarea prevederilor art. 84 și art. 85 Cod penal, începerii termenului executării pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Tănăsescu Constantin recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) și art. 79 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip

semiînchis.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin concurs de pedepse, prin cumularea cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei /sediul Telenești/ din 13.06.2018, lui Tănăsescu Constantin i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Codul de procedură penală, constatând încălcarea drepturilor admise în cadrul urmăririi penale, garantate de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, lui Tănăsescu Constantin s-a redus pedeapsa cu închisoarea aplicată, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins plângerea avocatului Pascal Iuliana în numele lui Tănăsescu Constantin privind anularea ordonanței procurorului din 20.08.2018.

În rest au fost menținute prevederile sentinței.

6.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpații au săvârșit anume infracțiunea imputată lor. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis că probele din dosar coroborează cu declarațiile succesului părții vătămate Spînu Nicolae, a martorilor Purcel Ecaterina, Caminschi Gheorghe, Caminschi Maria, Gîrbu Nicolae, Gîrbu Ion, Stăvilă Mariana, Spînu Nicolae, procesului-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2017, raportului de expertiză judiciară nr. 201804X0032 din 04 aprilie 2018, procesului-verbal de confruntare între Teleșcu Petru și martorul Caminschi Gheorghe, procesului-verbal de confruntare între Tănăsescu Constantin și martorul Caminschi Gheorghe, procesului-verbal de confruntare între Tănăsescu Constantin și martorul Ion Gîrbu și confirmă, cu certitudine, vina inculpaților Tănăsescu Constantin și Teleșcu Petru în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpaților Tănăsescu Constantin și Teleșcu Petru privind nevinovăția lor în comiterea faptei penale încriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile succesului părții vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a conchis că versiunea inculpaților Teleșcu Petru și Tănăsescu Constantin precum că ei au fost în vizită la Spînu Vladimir pentru a vedea dacă soția lui Teleșcu Petru

nu se află la Spînu Vladimir însă nu i-au aplicat ultimului careva lovituri, și au plecat imediat, nu și-a găsit confirmare pe parcursul examinării probelor. Or, aceasta este combătută atât prin declarațiile succesului părții vătămate Spînu Nicolae care a susținut că „în gospodăria lui Spînu Vladimir, au discutat cu soția lui Teleșcu Petru, care le-a povestit că soțul ei Teleșcu Petru era gelos față de Spînu Vladimir. Tot de la ea a aflat că în acea seară Teleșcu Petru și Tănăsescu Constantin au fost în casa lui Spînu Vladimir și l-au bătut. Petru avea o lanternă cu care lumina”, cât și a martorului Caminschi Gheorghe care a susținut că „Teleșcu Petru i-a răspuns că nu el l-a bătut ci Tănăsescu Constantin, totodată Teleșcu Petru s-a interesat în ce stare se află Spînu Vladimir și dacă starea lui e gravă sau nu. Caminschi Gheorghe s-a întors la domiciliul lui Spînu Vladimir și în timp ce aștepta sosirea ambulanței Gîrbu Ion î-l telefona la insistențele lui Teleșcu Petru și se interesa ce se întâmplă la domiciliul lui Spînu Vladimir, iar după plecarea ambulanței Caminschi Gheorghe a mers iarăși la Gîrbu Ion unde încă se mai aflau Gîrbu Nicolai și Teleșcu Petru și ultimul tot spunând ”of of, of, de ce m-am dus la Spînu Vladimir ” și la scurt timp Teleșcu Petru a plecat”, a martorului Gîrbu Nicolae, care a comunicat că „ține minte că se afla cu Teleșcu Petru și fratele său pe nume Ivan Gîrbu în gospodăria fratelui, când Teleșcu Petru la rugat să-l sune pe Caminschi Gheorghe și să întrebe ce-i cu Spînu Vladimir?”. Caminschi Gheorghe a spus că a venit ambulanța și l-a luat pe Spînu Vladimir, atunci Teleșcu Petru s-a pierdut cu firea, exprimându-se cu cuvintele ”ce am făcut, ce am făcut” și a plecat”, cât și a martorului Purcel Ecaterina care a relatat că nepoata sa i-a comunicat că a fost un caz când Spînu Vladimir i-a spus că a fost bătut de către un băiat cu glugă pe cap și care avea în mână o lanternă, fapt confirmat și de martorul Caminschi Gheorghe cât și de inculpatul Tănăsescu Constantin, or ultimul fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că avea o lanternă în acea seară, tot cu ea deplasându-se la domiciliul lui Spînu Vladimir.

Referitor la argumentul invocat de apărător precum că acuzarea nu a stabilit cine se face vinovat de comiterea infracțiunii, instanța de apel l-a considerat ca fiind neîntemeiat, indicând că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201804X0032 din 04 aprilie 2018, se atestă că, pe cadavrul cet. Spînu Vladimir (luînd în considerație și datele clinice anterioare) s-au constatat următoarele leziuni corporale: trauma cranio-cerebrală cu plăgi, echimoze și edem pe față, fractura osului zigomatic drept, fractura oaselor nazale, fractura celulelor etmoidale, hematomul subdural și contuzie cerebrală sub formă de hemoragii subarahnoidale; de asemenea fracturi ale coastelor 8 și 9 pe stînga. Leziunile indicate au fost produse prin acțiunea obiectului dur contondent, posibil pe 29 octombrie 2017 și ca periculoase pentru viață se califică ca vătămări corporale grave. Ele se află în legătură cauzală directă cu decesul (f.d. 126-132, vol.I). Iar potrivit probelor menționate supra se constată cu Tănăsescu Constantin împreună cu Teleșcu Petru i-au aplicat lui Spînu Vladimir multiple lovituri cu pumnii și picioarele.

Astfel, instanța de apel analizând solicitarea avocaților de achitare a inculpaților, a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea, lipsind temeiuri de

implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Tănăsescu Constantin și Teleșcu Petru în comiterea infracțiunii imputate.

Referitor la plângerea înaintată de avocatului Pascal Iuliana privind anularea ordonanței procurorului șef al Procuraturii r-lui Călărași din 20.08.2018, instanța de apel a considerat ca este neîntemeiată, or, procurorul ierarhic superior, corect a reluat urmărirea penală, motivul principal de reluare a urmăririi penale este faptul că, ordonanța procurorului în Procuratura r. Călărași a fost afectată de un viciu fundamental, manifestat prin limitarea drepturilor succesivului părții vătămate care sunt garantate de art. 3 și art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale, și anume de a beneficia de o investigație efectivă a plângerii sale cu privire la aplicarea de rele tratamente și de a avea acces liber la justiție, ceea ce exclude caracterul legal al hotărârilor procesuale în speță, deoarece nu a fost îndeplinită obligația statului de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, procurorul prin ordonanța din 20.08.2018, corect a constatat că, omisiunea din speță, constituie nu altceva decât un viciu fundamental, care afectează actul procedural supus controlului, iar în coroborare cu prevederile art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, reluarea urmăririi penale, se admite dacă, decizia este afectată de un viciu fundamental ori apar fapte noi sau recent descoperite, care existau la data adoptării ordonanței de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire și/sau de clasare a cauzei despre care nu avea cunoștință organul de urmărire penală și care sânt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Referitor la argumentul invocat de apărător că inculpatului Tănăsescu Constantin nu i-a fost adus la cunoștință ordonanța din 20.08.2018 în termenul stabilit de lege și prin urmare este temei de anulare a acesteia, instanța de apel l-a apreciat ca fiind neîntemeiat, indicând că potrivit materialelor cauzei se atestă că, procurorul care conducea urmărirea penală nu a cunoscut în care Penitenciar din Republica Moldova își execută pedeapsa Tănăsescu Constantin, fapt ce se confirmă prin scrisoarea nr. 46/17-1971 din 03.08.2018 (f.d. 160, vol. I), răspunsul Administrației Penitenciarelor din 14.08.2018 (f.d.161, vol.I). Iar prin ordonanța din 17.08.2018, Tănăsescu Constantin a fost pus sub învinuire, în prezența ultimului și a apărătorului său (f.d.183, vol.I).

7. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

7.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care invocând ca temeiuri prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în privința lui Tănăsescu Constantin în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând:

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, în speță, incorect a ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse mai blânde, aplicând eronat prevederile art. 79 Cod penal;

- instanța de apel a omis faptul că, fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanță social deosebit de sporită, fapta comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării atestării unui număr mare al infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora;

- instanța de apel nu a ținut cont de acel comportament ilegal manifestat de către Tănăsescu Constantin în ambele cauze penale, or analizând faptele descrise în ambele sentințe constatăm că acestea au fost săvârșite practic în aceeași perioadă 29 spre 30 noiembrie 2017 și la data de 29.10.2017, prin urmare, o simplă analiză a acestor fapte comise de către Tănăsescu Constantin dovedește că el prezintă un pericol real pentru societate, or se dovedește că el este o persoană foarte agresivă și violentă, se dovedește că el acționează cu disconșământ și cu intenție, bine planificând din timp acțiunile sale și realizând diferite acțiuni de pregătire și executare a acestora în vederea obținerii scopului pus, ceea ce dovedește modul în care a comis infracțiunile săvârșite și acțiunile în vederea ascunderii urmelor acestora, utilizează toate mijloacele și metodele posibile, fără a ține cont de careva limite (având în vedere modul de comitere a infracțiunii în prezenta cauză, precum și modul și obiectele utilizate la comiterea și altei fapte penale, deconectarea energiei, aplicarea loviturii cu cuțitul, etc.);

- instanța de apel, diminuând pedeapsa numită lui Tănăsescu Constantin nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsă redusă până la minimumul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal;

- prin pedeapsa numită inculpatului Tănăsescu Constantin instanța a derogat de la principiul egalității în fața legii, în raport cu acea situație cu privire la pedeapsa numită lui Teleșcu Petru;

7.2 Avocatul Pascal Iuliana în numele inculpaților, prin care invocând ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând:

- pe parcursul examinării cauzei s-a demonstrat nevinovăția inculpaților;

- la pct 37 a deciziei instanței de apel se indică precum că nu se cunoștea în ce penitenciar din RM își ispășea pedeapsa Tănăsescu Constantin. Acest argument nu poate fi reținut, or, conform informației telefonice chiar se poate afla cu simplitate locul deținerii persoanei, mai ales pentru angajați ai organului de urmărire penală;

- la data de 20 august 2018 prin ordonanța procurorului șef în Procuratura raionului Călărași, Chiriac Igor, s-a dispus anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Tănăsescu Constantin emisă la 05 aprilie 2018 cu reluarea urmăririi penale, se invocă în ordonanța contestată precum că hotărârea adoptată anterior privind scoaterea de sub urmărire penală a fost afectată de un viciu

fundamental, însă nu indică care este acest viciu, instanța de apel nu a comentat și nu a argumentat cumva decizia adoptată;

- Teleșcu Petru a solicitat să fie testat cu poligraful în cadrul Centrului tehnico-criminalistic de pe lângă IGP. Astfel, rezultatele testului nu se reflectă în sentință și în decizia Curții de Apel Chișinău;

- argumentul instanței de apel: "*instanța de apel apreciază nerecunoașterea vinei de către inculpați ca o metodă de apărare.. poziția inculpaților că nu au comis infracțiunea este una declarativă și formală...*", nu poate fi reținut într-un stat de drept și democratic, or, am demonstrat prin probe și argumente câte erori a admis organul de urmărire penală și instanța de fond la examinarea cauzei date;

- martori oculari la comiterea infracțiunii nu există, organul de urmărire penală urma la etapa incipientă, imediat să întreprindă acțiuni: de stabilirea a cercului de participanți care ar avea un motiv de a comite infracțiunea, să admită demersul apărării de a solicita localizarea GPS a telefoanelor mobile a bănușilor, de a se deplasa la fața locului, de a ridica probe ADN, mostre de sânge, hainele defunctului, aceste probe urmau a fi acumulate atât în favoarea cât și defavoarea persoanelor bănușite, cercul cărora trebuia să fie stabilit de la început;

- Tanăsescu Constantin a declarat greva foamei în care s-a aflat 30 zile. Acest gest a fost întreprins din neputința pe care a resimțit-o inculpatul care era nevoit să-și demonstreze nevinovăția. Astfel, declarațiile martorilor apărării au fost trecute cu vederea, cu toate că aceștia au indicat despre conflicte publice pe care le-a avut defunctul cu Caminschi Gheorghe - fiul concubinei sale și cu nepotul său Spînu Sergiu. Astfel, nepotul său Spînu Sergiu l-a agresat pe defunct cu puțin timp în urmă, fapt ce nu a fost reflectat și combătut de Curtea de Apel. Omisiunile organului de urmărire penală și anume că nu au fost ridicate hainele defunctului murdare de sânge, faptul că martorii erau sunați și rugați să distrugă probe, să spele hainele, etc la fel nu au fost comentate. Este notoriu faptul că martorii apărării fiind audiați de instanța de fond, au făcut declarații care se leagă și corespund altor probe administrate;

- la pagina 17 a sentinței instanței de fond, se indică printr-o frază generală: "în ceea ce privește declarațiile martoriilor apărării Teleșcu Constantin, Mîrzaeva Raisa, Cuciuc Dumitru, Purcel Vera, Ghișiu Nicolae, Railean Oxana, Lisîi Andrei, Teleșcu Maria instanța atestă că aceștia nu au relatat nimic referitor la faptele ce au avut loc în noaptea din 28.10.2017 spre 29.10.2017." Această poziție a instanței, reflectată printr-o frază nu poate fi acceptată. Instanța de judecată este obligată să analizeze obiectiv și argumentat probele, inclusiv declarațiile martorilor. Este inadmisibil ca 8 martori ai apărării să fie criticați de instanță fără a le fi dată o apreciere corectă declarațiilor. Mai mult ca atât, am menționat deja de o sumedenie de ori că martori oculari sau martori care ar cunoaște ceva din seara de 28.10.2017 nu există;

- martorii audiați s-au referit la relația pe care o avea Spînu Vladimir cu inculpații și cu alte persoane care au fost audiate ca martori, dar care ar fi avut un motiv de a aplica lovituri și a-l vizita pe Spînu la domiciliul său;

- toți martorii audiați au povestit bârfe din sat, făcând o analiză la ce au auzit,

auzit - nu văzut personal. Aceste ”probe” nu pot servi temei pentru condamnarea a 2 persoane nevinovate în privința cărora nu există probe în comiterea infracțiunii;

- conform raportului de expertiză judiciară nr. 201804X0032 din 04.04.2018, majoritatea traumelor suportate de partea vătămată au fost pe partea dreaptă, fiind afectat osul zigomatic pe dreapta, fractura oaselor nazale pe dreapta, împrejurări care generează presupuneri că persoana care a aplicat loviturile putea fi stângace. Acuzarea nu a apreciat aceste probe și nu a stabilit cine se face vinovat de comiterea infracțiunii, iar după audierea martorilor, planează o serie de presupuneri despre adevăratele motive pe care le urmărea persoana care a bătut partea vătămată;

- acuzarea nu a demonstrat care ar fi fost motivul și scopul pentru care Tănăsescu C. i-ar fi aplicat lovituri părții vătămate;

- învinuirea înaintată inculpaților nu este una certă, nefiind indicat care dintre inculpați și care anume violență a aplicat sau a comis, nefiind stabilit nici în urma căror lovituri au survenit leziunile corporale cauzate;

- nu a fost confirmată nici aplicarea violenței periculoase pentru viață, deoarece potrivit expertului, leziunea gravă a fost provocată de la o lovitură, iar alte leziuni corporale sunt neînsemnate și ușoare.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit recursurilor, recurentul – procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, iar avocatul Pascal Iuliana în numele inculpaților Tănăsescu Constantin și Telescu Petru, invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

8.1 Referitor la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, Colegiul penal statuează că:

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs invocate de către procuror, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurent, Colegiul penal constată că aceste temeiuri nu sunt incidente în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare parțială a sentinței primei instanțe în partea individualizării pedepsei în privința lui Tănăsescu Constantin, fiind pronunțată în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Tănăsescu Constantin, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) și art. 79 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit conform sancțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal – pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin concurs de pedepse, prin cumularea cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei /sediul Telenеști/ din 13.06.2018, lui Tănăsescu Constantin i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis și în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Codul de procedură penală, constatând încălcarea drepturilor admise în cadrul urmăririi penale, garantate de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, lui Tănăsescu Constantin s-a redus pedeapsa cu închisoarea aplicată, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest fiind menținută sentința, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a constatat că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Tănăsescu Constantin nu a ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) și art. 79 alin. (1) Cod penal, și incorect a aplicat la caz prevederile art. 84 și 85 Cod penal, menționând în acest sens că: „Tănăsescu Constantin a săvârșit infracțiunea în care este învinuit la 29.10.2017 și fapta dată este comisă înainte de pronunțarea sentinței care o execută Tănăsescu Constantin din 13.06.2018, respectiv în privința acestuia la stabilirea pedepsei urmează a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal...”

Referitor la argumentul procurorului precum că în situația în care pe caz se constată lipsa măcar a unei circumstanțe atenuante în sensul prevederilor art. 76 Cod penal, se constată inoportun a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal, deci instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 79 Cod penal, Colegiul penal menționează că, instanța de apel a reținut în privința inculpatului Tănăsescu Constantin

circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal(redacția Legii nr. 163 din 20.07.2017)(v. IV, f.d. 51).

Mai mult, Colegiul penal susține că, este eronată concluzia recurentului precum că, în privința inculpatului Tănăsescu Constantin nu este posibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal(redacția Legii nr. 163 din 20.07.2017), pe motiv că ulterior el a mai săvârșit o infracțiune.

Colegiul penal indică că nu poate fi reținută alegația recurentului precum că prin pedeapsa numită inculpatului Tănăsescu Constantin instanța a derogat de la principiul egalității în fața legii, în raport cu acea situație cu privire la pedeapsa numită lui Teleșcu Petru, or, conform art. 75 Cod penal: „La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.”.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8.2 Referitor la recursul ordinar declarat de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpaților:

Ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza probelor verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie(v. IV, f.d. 44verso – 50), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței în partea constatării vinovăției inculpaților, motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei, care este expusă clar, or, în speță instanța de apel corect a constatat că au fost administrate suficiente probe care confirmă prezența elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile inculpaților, fără ca instanța de apel să admită omisiuni sau erori de drept sau de fapt ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele referitor la nevinovăția inculpaților, Colegiul penal indică că sunt declarative, ce nu pot fi acceptate, or, aceste argumente au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsuri asupra lor în sentința adoptată (v III, f.d.101 – 105) cât și în decizia instanței de apel (v.IV, f.d.

44 verso – 50), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO cauza Albert vs. România din 16.02.2010.

De asemenea, Colegiul penal atestă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel și prima instanță, care în opinia lui nu confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal reține că nu acceptată acest dezacord, din considerentul că aceste probe au fost apreciate de către prima instanță și instanța de apel prin coroborare între ele, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or, Colegiul penal nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurenți în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Mai mult, se conchide că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie și în sentință cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora atât prima instanță cât și instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, iar Colegiul penal la acest capitol invocă că nu pot fi acceptate aceste versiuni, or contravin constatărilor corecte a primei instanțe și a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelanților, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe examinat, verificat, descris și apreciat corect de prima instanță în sentință și de instanța de apel în decizia sa.

În continuare, Colegiul penal apreciază ca declarativ argumentul recurentului precum că: „la data de 20 august 2018 prin ordonanța procurorului șef în Procuratura raionului Călărași, Chiriac Igor, s-a dispus anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Tănăsescu Constantin emisă la 05 aprilie 2018 cu reluarea urmăririi penale, se invocă în oronanța contestată precum că hotărârea adoptată anterior privind scoaterea de sub urmărire penală a fost afectată de un viciu fundamental, însă nu indică care este acest viciu, instanța de apel nu a comentat și nu a argumentat cumva decizia adoptată”, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat(v.IV, f.d. 50) viciul fundamental – „*limitarea drepturilor succesorului părții vătămate care sunt garantate de art. 3 și art. 13 CEDO, și anume de a beneficia de o investigație oficială eficientă în presupusa maltratare și de a avea acces liber la justiție*” și a motivat(v. IV, f.d. 49 – 50) corect soluția de respingere a avocatului Pascal Iuliana privind anularea ordonanței procurorului șef al Procuraturii r-lui Călărași din 20.08.2018(v. 1, f.d. 157 – 158).

Colegiul penal respinge argumentul recurentului precum că: „*Teleşcu Petru a solicitat să fie testat cu poligraful în cadrul Centrului tehnico-criminalistic de pe*

lângă IGP. Astfel, rezultatele testului nu se reflectă în sentință și în decizia Curții de Apel Chișinău”, or, conform art. 93 Cod de procedură penală, rezultatul testului la poligraf nu poate fi admis ca probă.

Cu referire la data comiterii infracțiunii – 29 octombrie 2017, Colegiul penal constată o eroare materială în textul rechizitoriului, sentinței și deciziei instanței de apel, corect fiind data de 28 octombrie 2017, ce rezultă din actele dosarului: - comunicare(v. 1, f.d. 3); - proces – verbal privind consemnarea faptelor constatate(v. 1, f.d. 5); - înștiințare(v. 1, f.d. 6); - plângere(v.1, f.d. 7); - raport de constatare al expertului medic – legist Vodă Nicolae(v. 1, f.d. 47 – 48), unde este clar indicat că infracțiunea s-a comis în noaptea spre 29 octombrie 2017, iar la 29 octombrie 2017, ora 11⁰⁰, bolnavul Spînu Vladimir a fost internat în secția de reanimare(v. 1, f.d. 47 verso). Această eroare materială poate fi corectată la cererea părților sau din oficiu, conform prevederilor art. 249 Cod de procedură penală.

9. Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare urmează a fi declarate ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, și de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2021, în cauza penală privindu-i pe **Tănăsescu Constantin XXXXX și Telescu Petru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 octombrie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie